

عنوان مقاله:

تعدیل ضمانت اجرای تعهد به ارائه اطلاعات در قراردادهای بیمه؛ مطالعه تطبیقی در حقوق ایران و انگلیس

محل انتشار:

مجله حقوقی دادگستری، دوره 86، شماره 117 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

مجتبی محمدی - دانشجوی دکتری حقوق تجارت و سرمایه گذاری خارجی، دانشکده حقوق، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

محمدهادی جواهرکلام - استادیار گروه حقوق خصوصی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در زمان انعقاد قرارداد بیمه، بیمه گذار نسبت به موضوعی که قصد بیمه کردن آن را دارد از اطلاعات بیشتری نسبت به بیمه گر برخوردار است. در مقابل، بیمه گر با اعتماد به اطلاعاتی که بیمه گذار به او ارائه نموده، قبول می کند که خطرات ناشی از موضوع بیمه را برعهده بگیرد. به سبب این عدم توازن در برخورداری از اطلاعات، در قراردادهای بیمه صرف اینکه طرفین در زمان انعقاد قرارداد سوءنیت نداشته باشند، کافی نیست. این ویژگی خاص قرارداد بیمه موجب شده تا تعهد مهمی به نام «تعهد به ارائه اطلاعات» در قراردادهای بیمه پیش بینی شود. ضمانت اجرای نقض تعهد به ارائه اطلاعات در حقوق ایران برخورداری از حق فسخ در فرض غیرعمدی بودن نقض تعهد و ابطال قرارداد در فرض عمدی بودن نقض تعهد است. حقوق انگلیس از طریق رویه قضایی و اخیراً با تصویب قانون بیمه ۲۰۱۵ درصد تعدیل این ضمانت اجرا و محدود ساختن موارد فسخ و ابطال قرارداد برآمده است؛ اما قانون بیمه ایران که در سال ۱۳۱۶ تصویب شده، بدون توجه به پیشرفت های صنعت بیمه در یک سده اخیر، تلاش خاصی جهت تعدیل و محدود ساختن موارد فسخ قرارداد یا ابطال آن ارائه نمی کند. در این نوشتار با روش توصیفی راهکارهایی خطاب به قانون گذار و رویه قضایی جهت محدود ساختن موارد فسخ و ابطال قرارداد به سبب نقض تعهد به ارائه اطلاعات پیشنهاد شده است.

کلمات کلیدی:

حداکثر حسن نیت، تعهد به ارائه اطلاعات، خودداری از اظهار مطالب، اظهارات خلاف واقع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1477471>

